

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 773/2017
05.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Кардум, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К 25/16 од 20.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 290/17 од 26.04.2017. године, у седници већа одржаној 05.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марије Кардум, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К 25/16 од 20.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 290/17 од 26.04.2017. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К 25/16 од 20.12.2016. године, између осталог, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, која ће се извршавати у просторијама у којима окривљени станује, тако да исти не сме напуштати те просторије, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљени је обавезан и да накнади трошкове кривичног поступка у паушалном износу од 2.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 290/17 од 26.04.2017. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Сомбору, преиначена је пресуда Вишег суда у Сомбору К 25/16 од 20.12.2016. године, само у делу одлуке о казни у односу на окривљеног АА, тако што је Апелациони суд у Новом Саду,

окривљеног АА, на основу одредбе члана 56. и 57. КЗ, за кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим побијаном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, док су жалбе бранилаца окривљених АА и ББ одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Марија Кардум, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или их преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе, те у смислу члана 488. став 3. ЗКП окривљеном одложи извршење казне затвора.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер се у радњама окривљеног АА не стичу сви битни елементи кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ за које је оглашен кривим. Наиме, бранилац сматра да први битан елемент који недостаје јесте поклон који је примио окривљени, а који мора бити одређен или бар одредив, што према наводима захтева, у конкретном то није случај. Други битан елемент кривичног дела, који према ставу браниоца такође недостаје, јесте тачно одређена службена радња коју окривљени није извршио, а био ју је дужан извршити.

Одредбом члана 367. став 1. Кривичног законика, прописано је да службено лице које непосредно или посредно захтева или прими поклон или другу корист или које прими обећање поклона или друге користи за себе или другог да у оквиру свог службеног овлашћења или у вези са својим службеним овлашћењем изврши службену радњу коју не би смело извршити или да не изврши службену радњу коју би морало извршити, казниће се затвором од две до дванаест година.

Из изреке побијане првостепене пресуде Вишег суда у Сомбору, произилази да је окривљени критичном приликом способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење, као службено лице – полицијски службеник на пословима ПД (противдиверзиони преглед) контроле возила, путника и пртљага, примио поклон у новцу у неутврђеном износу од окривљеног ББ, тако што су након прегледа комби возила марке „...“ регистарског броја ..., којим је управљао окривљени ББ, отишли у просторије кухиње, у којој се не предузимају службене радње према лицима која приступе на гранични прелаз, све како би окривљени ББ на том месту учинио поклон окривљеном АА, како би му омогућио да у Републику Србију уђе са

половном робом, која се налазила у комби возилу, без прегледа и контроле од стране царинских службеника и плаћања царинских дажбина, на који начин окривљени АА у оквиру свог службеног овлашћења или у вези са својим службеним овлашћењем, није извршио службену радњу коју би морао извршити, јер није упутио окривљеног ББ код царинског службеника, нити је евидентирао своју радњу у образац ПДП контроле или прегледа, док му је окривљени ББ учинио поклон у новцу, да исти не изврши службену радњу коју би морао учинити, а био је свестан да је његово дело забрањено.

Полазећи од наведеног и цитиране законске одредбе, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, односно јасно произилази да је окривљени АА, критичном приликом, као службено лице – полицијски службеник, на описани начин предузео радњу извршења наведеног кривичног дела, јер је од окривљеног ББ, примио поклон у новцу, да у оквиру свог службеног овлашћења, не изврши службену радњу коју би морао извршити. С тим у вези, по налажењу овог суда, поклон као битан елемент предметног кривичног дела, у конкретном случају је тачно одређен у изреци побијане правноснажне пресуде, и исти се састоји у новцу, а сама вредност односно висина новчаног износа, без значаја је за постојање овог кривичног дела. Такође, у изреци је тачно одређена и службена радња коју окривљени АА критичном приликом није извршио а морао ју је извршити, а која се састоји у упућивању окривљеног ББ, након прегледа комби возила, код царинског службеника и евидентирање такве радње у образац ПДП контроле или прегледа. Стога су наводи захтева којима се указује да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело јер поклон као битан елемент није одређен и јер недостаје тачно одређена службена радња коју окривљени није извршио, од стране овог суда оцењени као неосновани.

Из наведених разлога, по налажењу Врховног касационог суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и да су пресудом Апелационог суда у Новом Саду, повређене одредбе члана 460. ЗКП, јер другостепени суд није ценио све жалбене наводе, нити је за то изнео разлоге.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходно њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 460. ЗКП, то је Врховни касациони суд, захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.